

frembyde Bønseligheder for det Ministertum, som ved Gjennemførelsen deraf vil staae paa det hele retlige Grundlag, hvorpaa vi staae, og som har været anerkjendt ved ethvert Udsagn og Tilfagn, **der fra Thronen er Kommet til Folket.** (Stærkt og vedvarende Bisfald. Formanden ringer.) — Ja, mine Herrer! derfor troer jeg, at en saadan Oplysning vil have sin store Betydning; derfor troer jeg, at denne Adresse vil kunne blive heldbringende for vor Fremtid, først og fremmest, naturligt og lettest vil kunne blive det ved den Virkning, den maatte udøve der, hvor den først og nærmest skal vise sin Virkning, ved Forelæggelsen for H. S. Majestæt. Jeg troer ligeledes, at dette Adresseforslag vil bidrage Sit til hos H. S. Majestæt at fremkalde den Erkjendelse, at Rigsdagens og Landets hele Stilling ingenlunde er saadan, som den er forestillet ham af Thronens nærmeste Raadgivere (Hør, Hør! Formanden ringer), jeg siger, ingenlunde er saadan, som den er forestillet Kongen af Hans nærmeste Raadgivere. Jeg kunde fremsøre flere utvivlsomme Data som Beviser herpaa, men jeg vil holde mig til et Actstykke, som foreligger Alle, nemlig den den Indstilling, hvorpaa Forordningen af 26de Juli er bygget. Jeg skal kun heraf berøre et Par Punkter, som ligge nær. Naar der saaledes i denne Forordning til H. S. Majestæt siges, at der vel ere nogle — „ikke Saa“, som det hedder — af H. S. Majestæts Undersaatter, som endnu kun see en Betryggelse for vor Fremtid i en constitutionel Ordning af vore Forholde, men at disse Saa maa finde sig beroligede ved, hvad „Fremtiden maatte gjemme i sit Skjød“, saa er dette en Fremstilling af den danske Rigsdags og det danske Folks Stilling, som ikke svarer til Sandheden, saa er det en fuldstændig Forvanskning af Stillingen, naar det fremstilles kun som Enkeltes personlige Duffer, som er Grundlaget for vor hele Retsstilstand. (Stor Bevægelse; Formanden ringer), ja jeg troer, at kunne have Jøite til at fremhæve, at det er ubegribeligt, hvorledes et dansk Ministerium, som er ansvarlig for den danske Rigsdag, har

kunnet give H. S. Majestæt en saa forvansket Fremstilling af den virkelige Stilling. Det er det danske Folk, som staaer paa den constitutionelle Grundvold, som er lagt ved Grundloven, som er lagt i lykkelig Overensstemmelse mellem Konge og Folk, det er det hele danske Folk, som i den constitutionelle Forfatning seer Betryggelsen for sin Fremtid, som vil see sin Fremtid udsat for de største Ulykker, dersom en voldsom Tilbagevenden til en allerede længst ophørt Forfatning i endnu flettere Stikkelse skulde træde istedet; det er det danske Folk, igjennem den danske Rigsdag, som i denne Henseende har en Ret at ivaretage og en Pligt at opfylde, og det kan derfor ikke gaae an, at henvise blot til, hvad „en uvis Fremtid kan gjemme i sit Skjød“. Saalænge som den constitutionelle Ordning af vore Forhold kun stod som et Haab hos enkelte eller flere Undersaatter, da kunde det forstaaes, at man kunde henvise slige Duffers Fyldestgjørelse til en uvis Fremtid, kunde siges, at de endnu ikke vare „Betimelige“; men vi have allerede gjennem Erfaringen seet, hvor ringe Udgifter der var til, at disse Duffer igjennem en jevn og rolig Udvikling nogensinde skulde blive anerkjendte for „betimelige“. Men saaledes er Stillingen ikke nu; der er nu ikke længere Tale om Duffer og Forhaabninger hos enkelte eller ikke „saa“ af H. S. Majestæts Undersaatter, men der er Tale om en allerede erhvervet Ret for Kongeriget Danmark, som maa ivaretages af det danske Folk, igjennem den danske Rigsdag. Derfor maa det siges, at en Opgivelse af den hele constitutionelle Grundvold vilde være en Umulighed, fordi aldrig nogen dansk Rigsdag vilde kunne indvillige deri. Men jeg troer ogsaa, at Adressen i en anden Henseende vil afgive et Beviis for, at den Skildring af Stillingen, som er givet paa det omtalte Sted, ikke er stemmende med det virkelige Forhold. Naar det nemlig sammesteds siges, at kun en Forfatning, som den, der indeholdes i Forordningen af 26de Juli 1854, skulde kunne være den eneste mulige Udvei, under Masken af uklare og divergerende Anskuelser om Ordningen af Monarchiets Fællesforfatning,